

Pere Tobaruela

En blanc i negre

DADES TÈCNIQUES

Pàg.: 128

Format: 17 x 23

Enquadernació: cartoné amb sobrecoberta

ISBN: 978-84-489-2100-2

EAN: 9788448921002

Codi comercial: 1463532

Data de publicació: primavera 2007

Calam

L'autor

Nascut a Barcelona l'any 1965, Pere Tobaruela és llicenciat en Geografia i Història i s'ha dedicat a tasques periodístiques durant un bon grapat d'anys.

Des de l'any 1999 ençà ha publicat prop d'una desena de llibres: assaigs (*El delta del Llobregat*, *Etologia i Floquet per sempre*); reculls d'entrevistes (*Darrere l'horitzó i L'home i el territori*), novel·les per a joves (*La Torre dels Moros i La Clau d'Aigua*), biografia (*Okorobikó. Una biografia de Jordi Sabater Pi*) i còmic (*Les aventures de Floquet de Neu*). En blanc i negre és la seva primera novel·la per al públic adult.

Ressenya

En aquesta novel·la participen personatges ben diversos: un sastre centenari, el director d'un diari d'àmbit comarcal, un matrimoni d'origen algerià, un corresponsal de guerra, un filòsof de renom internacional i un professor universitari africà, per citar-ne alguns. Seguint el fil de les paraules d'aquests personatges, la Sara Martí, protagonista de la novel·la, basteix una memòria col·lectiva esquitxada sobretot de records amargs: l'extermini nazi, el tràngol d'una violació, la guerra dels Balcans, l'assassinat d'un ésser estimat, les represàlies del règim dictatorial instaurat a la Guinea Equatorial després de la seva independència, la història d'un desamor... Records, tots ells, explicats des del fracàs, però amb un marcat biaix reivindicatiu. La Sara Martí és, de fet, una periodista que es nega a acceptar la realitat tal com és. I així ho explica a través dels seus articles d'opinió de *La Veu del Baix Llobregat*.

En blanc i negre és, senzillament, una mirada crítica i compromesa que posa de manifest un vell tòpic que cau massa sovint en l'oblit: entre el blanc i el negre hi ha una escala àmplia de grisos, incloent-hi el gris de l'esperança. O, com ens recorda un dels personatges de la novel·la, tot recitant de memòria un fragment de l'autobiografia d'Ernesto Sábato: «El món està ple d'horrors, de traïcions, d'enveges; desempars, tortures i genocidis. Però també d'ocells que aixequen el meu ànim quan sento els seus cants, a trenc d'alba; o quan la meva vella gata s'adorm sobre els meus genolls; o quan veig el color de les flors, de vegades tan minúscules que s'han d'observar des de molt a prop».